

T o l d á s o k .

1) A' 16. lapon a' magyar dualis nyomait a' *kettő* és *monó* szókban jelöltem meg, a' nélkül, kogy a' 37. lapon erre megemlékeztem volna. A' déli vogul dualisi képzője *ag, i*, a' magyaré *nó, nő*, mellynek *n*-je a' *kettő*ben *t*-hez hasonult, így *keht-nő*. A' *keht*-ből (finn *kaht*) lett nálunk *két*, a' voguloknál *kit*.

2) A' 43. lapon a' *tav* = ő szónak csak *tavatel* alakját hoztam fel, pedig a' rendes és szabályos *tavanel* oda való, a' melly p. o. 7, 11; 14, 2; 17, 18. fordul elő.

A' 46. lapon a' második személyü birtokraggal járó határozó *t-t* a' VI. 2)-ben is ki kellett volna emelni, ott lévén a' *šimenantel* példa.

3) Az 51. lapon azt mondom, hogy *ti* magában nem fordul elő, csak ragosaival és összetételekben. Ezekhez alkalmasint *ti-tü* ez az, is tartozik.

4) Az 53. lapon a' viszonzyszók közül elmaradt az *ujl*, melly nyilván az, jóllehet nem bírom értelmezni. Az *l*, úgy látszik, maga is viszonyi rag.